

[Anne Grete Holmsgård]

Ministeren forsøgte efter min mening at afspore debatten ved at sige, at det, dette egentlig drejer sig om, er, hvem der skal være rekursinstans, hvorvidt det skal være ministeren, der skal være rekursinstans for redegørelser fra monopoldirektoratet, eller det skal lægges over til monopolankenævnet. Jeg mener ikke, denne sag overhovedet drejer sig om, hvem der skal være ankeinstans. Det er ministeren, der er ankeinstans. Man kan på et andet tidspunkt diskutere, om ministeren fortsat skal være ankeinstans, men i denne konkrete sag handler det om, at redegørelsen skal offentliggøres, hverken mere eller mindre. Men jeg er da helt sikker på, at de borgerlige partier på et eller andet tidspunkt vil komme herop og fremsætte et dagsordensforslag, som forsøger at få afsporet diskussionen. De vil formentlig foreslå, at ankeinstansen fremover skal ligge hos monopolankenævnet. Hvis den dagsorden eller en lignende dagsorden går igennem, er der sket det, at censuren af den nuværende redegørelse står ved magt, der er dannet et præcedens, og så har vi oven i købet fået lagt afgørelserne over til monopolankenævnet, som jo er sammensat utrolig udemokratisk, og som er vægget i overordentlig høj grad til fordel for erhvervslivets repræsentanter. Det synes jeg ville være yderst trist, hvis det skete.

Ministeren siger selv, at han bare er gået ind som rekursinstans – han er jo rekursinstans – og så har han taget redegørelsen, og det, der stod i redegørelsen, har han holdt op imod lyset med monopolloven foran, og bagved har han lagt regulativet, og ud fra det har han ment, at det var helt rimeligt at fortolke loven sådan, at oplysninger om gennemsnitlige avancer, om gennemsnitlige indkøbspriser, om rabatter, om omsætning er fortrolige oplysninger. Der er overhovedet ikke nogen fortilfælde i den administrative praksis, der gør det muligt at fortolke det begreb så vidtgående.

Der har været offentliggjort tilsvarende oplysninger adskillige gange, uden at der er blevet grebet ind, uden at det er blevet påvist, at det skulle være fortrolige oplysninger. Lad mig bare referere til den forrige redegørelse fra monopoldirektoratet, der blev offentliggjort, om engroshandelen med dagligvarer. Heri fremgår det oven i købet for den enkelte koncern, hvad omsætningen er. Der fremgår indkøbstal, der fremgår avancer. Og

der er ikke tale om, at de pågældende virksomheder var registreret som dominerende på det tidspunkt, hvor undersøgelsen blev gennemført, og hvor den blev offentliggjort. Det er helt klart, når man læser monopolloven, at det ikke er den type oplysninger, der tænkes på, når man taler om fortrolige oplysninger.

Jeg mener også, at ministeren har været ude på gyngende grund i de svar, vi har fået gennem erhvervsudvalget, i de skriftlige svar, jeg selv har fået, og i de tre samråd, der har været indkaldt til. Vi har simpelt hen ikke på noget tidspunkt fået en ordentlig forklaring på, hvad det var, der skulle være fortroligt set i forhold til regulativet for monopoldirektoratet og i forhold til monopolloven.

I det notat, som ministeren læste op af før, og som er udsendt den 21. marts i år, har man grebet til von Eybens kommenterede monopollov for at få en eller anden fortolkning. Der står:

»Hermed tænkes der ikke alene på oplysninger, der er hemmeligt registreret, eller på tekniske hemmeligheder... men også på andre oplysninger, som det ud fra hensynet til offentlige eller private interesser findes rigtigst at unddrage fra offentliggørelse. I praksis har monopoltilsynet navnlig imødekommet henstillinger om at undlade at offentliggøre navne på klagere og tredjemænd samt konkrete regnskabsmæssige oplysninger, f.eks. om omsætningens størrelse.«

Det er helt klart, at det er en meget snævrere definition af, hvad det egentlig er, der skal betragtes som fortroligt i monopollovens forstand, end den fortolkning, som ministeren har anlagt i den konkrete sag. Det er derfor, jeg finder, det er fantastisk vigtigt, at vi ikke bare siger: nå ja, men det var så en fortolkning, og det er jo ministerens ret at gå ind og fortolke. Det er rigtigst, at det er hans ret at gå ind og fortolke, men det er ikke hans ret at gå ind og forvanske og fordreje og forvride lovgivningen og regulativet sådan, som han har gjort det.

Vi fik at vide allerede på et meget tidligt tidspunkt, at der fra monopoldirektoratets side var blevet sagt, at man ikke i direktoratet vurderede, at redegørelsen indeholdt fortrolige oplysninger. Det synes jeg er et temmelig stærkt vidneudsagn. Det blev givet i et svar til mig allerede i starten, hvor vi havde rejst denne sag – det må have været engang i